

Reetta Joska

Aikahyppääjä

Jos tää olis leikki...

Aikahyppääjä

Kiitokset

**Heinolan Spotti
Business Heinola
Vaателиike Elena**

Aikahyppääjä

Kirjoittanut Reetta Joska

© **2019 Reetta Joska/Korkojen Kapina**

*Kannet: **Alexi Joska***

*Runot : **Tuija Joska***

Kustantaja: BoD™ – Books on Demand, Helsinki, Suomi

*Valmistaja: Books on Demand GmbH, Norderstedt,
Saksa*

ISBN: 978-952-80-0850-7

Olen suojattu

Olen suojattu öissä myrskyjen

Olen suojattu eksymästä
tiedän sen

Olen suojattu läpi aikojen

Olen suojattu, siksi
pelkää en

Omistettu Annalle

- *Kolli. Me saadaan lapsi.*

- MITÄ?

- *Mä olen raskaana.*

Hän nosti minut keittiön tason päälle istumaan ja katsoi raskaustestin tulosta hämmentyneenä.

Suudelma. Toinen ja kolmas.

-Whaat. Oikeesti?

Nyökkään.

Tunnen huulillani rakastavan suudelman toistamiseen.

-Ollaanks me onnellisia? kysyn.

Mies puolestaan nyökkää kuulemalleen.

Aloitus.

On ehkä elämässä vaikeinta. Puhtaalta pöydältä aloittamisen riemu. Mut kun sä olet sen saanut tehtyä niin sun maailma näyttää kokonaan uudelta vaikka se on silti se *sama vitun elämä.*

Jos me elettais tarinassa, käytäs läpi kohtauksia päivästä toiseen, vuodesta toiseen jopa vuosituhansista seuraaviin. Niin me saatais elää unelmaa. Kukaan ei vanhentuis päiväkkään. Kukaan ei sais ryppyjä täyttäessä vuosia. Sä olisit oma ittes vaan koko ajan eri elämäntilanteissa kiertäen vuosituhansista toisiin. *Miettikääs sitä.*

Jos tää olis leikki, niin mä haluaisin hypätä siihen aikaan kun mun vanhemmat tapas. Toisaalta mä en tiedä kestäisinkö mä nähdä (kaikkea) sitä *juupas eipäs* suhdetta niitten molempien puolelta. Mut sit toisaalta mua kiinnostaa tietää ja nähdä niiden molempien elämää mitä ne käyvät silloin ja (niin kuin) nytkin lävitse.

Mä olen itse siinä elämäntilanteessa, että huomaan pyöriväni paikallani. Sellasta ympyrää. Mut se ympyrä ei olekaan mikään tavallinen kuvio vaan siinä on risteyksiä joista pystyy kääntymään.

Sanotaan, että jos puuta katsoo alhaalta ylöspäin, katsoja näkee eri suuntia. *Vaihtoehtoja.* Sun ei tarvi pysähtyä periaatteessa mihinkään, koska sulla on aina mahdollisuus kääntyä takasi ja palata alkupisteelle. Tai sä voit valita uuden reitin käymällä ensin hyppimässä toisella polulla. *Mä voin tehdä sen.*

Jos tää olis leikki niin mä hyppäisin.

Niinku hyppy tuntemattomaan. Oikean narun vetämisestä. *Toisaalta, jos se nauha on heikko ja se jäis sun käteen niin se olis paska juttu.*

Kuitenkin.

Aloitus.

Uudelleen aloittaminen. *Kallistan päätäni.* Mitä se loppujen lopuksi on? *Kallistan päätäni toiseen suuntaan.* Jos mä valitsen reitin, kuljen sen alusta aloittaen. Keskipöydässä käyden ja palaamalla takaisin alkuun, sillä pistettä hän ei koskaan kirjoitettu. Mä voisin hyvin olla koskaan kohtaamatta loppua. *Koska mä vaan voin...*

Niin kuin legendaarinen *kultainen piste*, KKK ja päättämätön tarina.

Asia, joka vie meitä eteenpäin matkallamme.

Kuitenkin.

Päätän käyttää valttikorttia.

Otan hypyn tuntemattomaan.

Kohokohdat elämässä voi olla pieniä tai suuria. *Suuria tai pieniä*. Mulla on niitä. Jokainen eri kohdassa ja täysin sellasia mitä on vaikea käsitellä tosta noin vaan. Kukaan, jopa mä *päähenkilönä* itse en oikeen usko kaikkia näkemiäni ja kokemiani asioita.

Otan hörpyn. Kuuma kahvi. *Hengitän sitä sisään keuhkoni täyteen*. Huomaan olevani addikti, mutta en millenkään kielletylle asialle. *Piristysjuoma* keskelle aamua, päivää, iltaa ja tulevaa yötä.

Kolli oli aina sitä mieltä, että mun ei kannattais kaataa sitä kurkusta alas. Musta kuulemma tulis yhtä pimee kun mun äidistä. *Villimpi*. Isla oli taas täysin sitä mieltä, että mulla pitää elämässä olla juttu jonka puoleen kääntyä. Ja mehän tiedetään ettei se tarkoita mitään sopimatonta.

Päinvastoin, *kahvia vaan*. Ja mä olin täysin samaa mieltä että iskä eli (äidin suusta) Herra K oli täysin väärässä siinä suhteessa. Mä halusin elää ja olla elämättä jos kahvipurut olis loppu. *Siinä tapauksessa täysin fyysinen henkinen kuolema*.

Kolli hävis sen taiston ja mä otin ekan kupillisen. Myöhemmin Isla osti mulle termosmukin, *kultaisen*. Ja sitä mä kantaisin mukanani minne koskaan jalat veisivät, *sydän kuljettaisi*. Ja mitä tulee rakkauteen, niin mä en sano uskovani siihen, mutta en mä myöskään sano ettei sitä kokonaan oliskaan.

Rakkauslapsi. *Sitä kuulemma olin*. Sitten, että olinko pitkään toivottu *toisin sanoen monesti päivässä nussivan epätavallisen parin ohjelmanumero* vai olinko tarkoitettu... Kuulemma ”vahinko”sanain sain unohtaa heti, sillä mun porukat ei uskoneet vahinkoihin. Tosin ei kohtaloihinkaan. *Mut sit taas kun mieltii...Mikä luokitellaan kohtaloksi?*

Kaisla on Aikahyppääjä.
Vanhempiensa tavoin, tytön kohtalo
on kirjoitettu Kultaiseen Kirjaan.
Saako Islan ja Kollin tarina jatkoa
ikuisesti?

" Hiljaisuus haalistuu
kunnes katoaa
ääntäni kavahdan
aikamatkaajaa "

Reetta Joska on 21-vuotias
bloggaaja ja kirjoittaja Heinolasta.
Aikahyppääjä on itsenäinen
jatko-osa aiemmin
ilmestyneelle teokselle
Aina & Ikuisesti

BoDTM
BOOKS on DEMAND

www.bod.fi